

Víc nemůžu dát

Devítka

1. Pod kůží strach a slepý noční tmou,
ještě mám v kapsách vlhko z tvých dlaní,
v bílejch krách tam někde nad tebou vlaky se kříží
a na všech starejch cestách sbírají se touhy a sny
moře otevřít, když už víc nemůžu dát.
  2. Línej stín pochoval hvězdy snad,
jen tiše zvoní tvůj dech v těch závějích,
dobře vím: není kam utíkat, a navíc nechci,
a tak ti tiše šeptám aspoň tuhle tu noc,
aspoň tuhle tu chvíli, když už víc nemůžu dát.
- R: Kolik mi zbývá pohledů, než se do tmy otočíš,
had ráno ztuhlý do ledů svůj ráj si nevybírám,
a noci rychle ubývá, po zmrzlý trávě přichází nový den,
zůstal jsem tu tiše stát ...
- R: